

Kongshaug-nytt

April 2011

Huskelista!

Hva hender fremover !

Husk dette og møt så ofte du kan.

11.04. 11

= + Besøk til 117 Oseberg.

02.05.11

25 Ve. Ju. ≡ 2 g. N V Galla

11.05.11

Generalgorsamling

04.06.11

Sommerfest

06.06.11

Tur for eldre

29.08.11

Arbm. Åpningsmøte

05.09.11

El galla

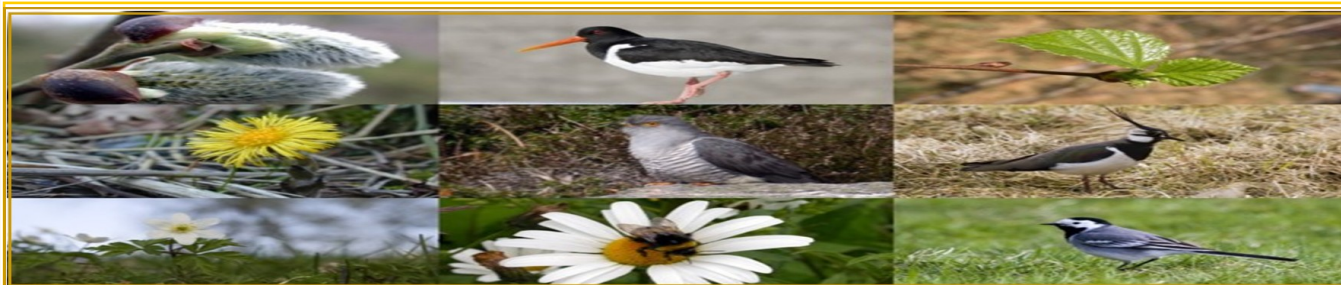
Kjære lesere av Kongshaug-nytt.

En ny logetermin er i ferd med å avsluttes. Og det er med en spesiell følelse at jeg skriver denne kronikken til dere, for det er den siste jeg skriver som Overmester. Min tid som Overmester har vært bare positiv - sett fra min side. Jeg har opplevd få dødsfall, få utmeldelser som sjement i viktige saker - av logen, stort engasjement i logehuset. At det i den senere tid også har lysnet forhold til nye søkere til logen, er veldig gledelig. Vi hadde 2 den 21.03., og vi har to nye søkere til innvielsen vår tidlig neste høst. Nemnden for styrkelse og ekspansjon har gjort en god jobb, det samme har enkelte av dere brødre gjort. Det gjenstår å fortsette den viktige rekrutteringen.

Et annet forhold som opptar meg er at det må herske et godt brødreforhold i logen. Vi må anstrenge oss for å ta vare på hverandre, ta vare på nye brødre spesielt og ta vare på brødre som ikke har det nettverket som mange andre har i logen. Ingen må føle seg ensomme eller utenfor. Det er vår PLIKT å se hverandre og gjøre noe med noe som ikke er i henhold til god Odd Fellowatferd.

Kollegiet har diskutert fremmøte ved taffelet under ettermøtene. Hvordan kan vi øke antallet til måltidet? Har vi for "tung mat" så sent på kvelden? Tar det for lang tid fra logemøtet er slutt til måltidet er klart? Tar måltidene for lang tid? Er det for dyrt?

Flere andre spørsmål kan stilles. En ting er i alle fall sikkert - vi ønsker alle flere rundt bordet. Hvordan få dette til oversendes herved brødrene - kontakt oss gjerne. Fadderoppgaven er en annen ting som opptar meg. Det er hyggelig at faddere tar med søkere. Men jobben er ikke slutt der, snarere tvert imot, det er nå den begynner - etter at søkeren er opptatt, det er nå fadderren må inspirere og følge opp den kommende bror. Jeg kan love at det neste kollegiet vil ha dette i fokus - uinteressert fadder - ingen søker.

En femte ting som opptar meg er Privatnemnden. UM har slitt for å få til en struktur som gjør Privatnemnden effektiv. Det er uriktig at enkelte brødre skal slites ut. Privatnemnden har en viktigere funksjon enn å tilrettelegge for brødrene, det er i Privatnemnden en blir kjent med logebrødre og logens rutiner. Mange av oss minnes Privatnemndtiden med stor glede. Med det tilsi- get av nye brødre som nå er på vei, tror jeg at høstens UM kan få en inspirerende jobb. Lykke til!

Jeg vil avslutte med å ønske dere alle en god sommer, håper den blir varm og med lite vind slik at båtlivet og hyttelivet kan nytes til det fulle.

Samtidig ønsker jeg påtroppende OM lykke til med sin OM gjerning!

Takk til alle brødre for god støtte! Det har varmet. God sommer!

Gunnar Jensen

Overmester

— ooOoo —

Noen tilbakeblikk siden siste nummer av Kongshaugnytt.

Lørdag 27. desember ble beboere på Sukke invitert til den tradisjonelle juletreffesten. Det kom 32 beboere og ca 30 ansatte. Fra logen deltok 15 brødre med ledsagere. Nemnden fikk god hjelp av Birger Vabog som spilte til gang rundt juletreet og Gunnar Kjøll var som vanlig en fin julenisse. På kjøkkenet stilte noen fra nemnden sammen med Åse Liverød og Per A. Marthinsen opp og ordnet med kaffe, smørbrød og kaker. Fritz Fredriksen og Dag Torbergson sørget for leveranse av kaker, mineralvann og annet på en fin måte.

Mandag 3. januar var det åpningsmøte der DSS Dag Virik hadde instruksjon samt fortalte litt om vår historie..

Mandag 7. februar var det fellesmøte med loge 48 Færder. Som vanlig var det stort fremmøte av brødre fra Loge 48 Færder som hadde tre brødre som fikk tildelt Det gode Vennskaps grad. Etter logemøtet var mange brødre samlet til et godt og hyggelig ettermøte med god mat og hyggelige samtaler.

Vi ønsker en ny ung bror hjertelig velkommen til loge nr. 15 Kongshaug.

Mandag 17 januar ble Thore Sebastian Nielsen innviet i vår Loge.

Thore Sebastian Nielsen kom til verden for 31 år siden, nærmere bestemt den 17.12.1979. Han vokste opp på Lahelle og kan dermed kalle seg en ekte Sandefjordsmann. Han ble tidlig med i fotball klubben Helgerød og ble etter hvert en temmelig habil spiller og overført til Ballklubben, men noen proffkontrakt var det aldri snakk om.. Barneskolen tilbrakte han på Helgerød og hadde sin ungdomstid på Breidablikk Ungdomsskole. Han hadde en temmelig turbulent tid etter dette og forsøkte seg i utallige yrker, men endte etter hvert opp i tele og data-bransjen hvor han nå er daglig leder i sin egen "lille" bedrift med kontor på Hvaltorvet 7. Han er samboer med Karin Ingridsdatter og sammen har de en datter, Amanda, på 6 måneder.

Thores fadder, som er gift med hans mor, er Svein Harald Sataslaatten er medlem av vår loge. Svein Harald har store forventninger når det gjelder Thores medlemskap i Ordenen.

Mandag 14 februar var det klubbaften. Opplegget til klubbaften ble endret fra orientering om turen til Syd Afrika til besøk av Louis Jacoby. Det gode fremmøtet kan vel karakteriseres som "stinn brakke"! Mange har hørt Jacoby før, og han skuffet så visst ikke. Vi fikk en god times underholdning med noen viser som vi har hørt før og noen nyskrevne, av både det vemodige, det ettertenksomme og det morsomme slaget. Det hele bundet sammen med humoristisk småprat og opplasing fra tidligere bøker og en som er "på beddingen". Han påsto at han kunne være ganske åndsfraværende, som når han ikke kunne finne mobiltelefonen sin. Og gjorde som mange av oss gjør da: ta fasttelefonen og ringe mobilen. Da fant han den - ofte under Dagbladet på salongbordet. Kunne da ta opp telefonen og utbryte "oi, et ubesvart anrop"!!! Noen som kjenner seg igjen? Han avsluttet med den visen som nesten er blitt nasjonalsang, og som begynner med : "Når en morragretten unge slår seg vrang og rekker tunge....." - og med et vers som sier "så husk at denne dag må du ta vare på.."

Vi gratulerer en bror med den Høye Sannhets Grad

Mandag 7. mars ble bror hans Magne Skaatan forfremmet til den høye sannhets grad. Forfremmelsen ble gjennomført i en meget stilfull seremoni. Etter Møtet ble det servert bacalao som ble meget godt mottatt.

Som vanlig fikk våre sanger tonefølge av Birger Vabog på piano. I fadderren, Jostein Selvikvågs tale, fikk vi flere betraktninger knyttet til "hva er sannhet" noe som for alle på en eller flere måter kan by på en utfordring når en skal forsøke å leve etter sannhetens budskap. Det ble uttalt mange lovord både fra overmester og Hans Magne som takket brødrene for godt vennskap.

Vi gratulerer brødre med runde dager

Bror Theodor Gustav Rove fylte 95 år den 11 februar og brødrene i Loge 15 Kongshaug gratulerer ham med den store dagen

Theo ble presentert i vår avis i mai 2006. Innlegget kan du finne på Odd Fells nettside under Loge 15 Kongshaug / Aviser.

Bror Lester Harald Syvertsen fylte 70 år 6.mars. Og brødrene i Loge 15 Kongshaug gratulerer ham med dagen. Bror Lester er fortsatt en meget opptatt person som ikke fant tid til en nærmere presentasjon av sitt liv å virke.

— ooOoo —

Bror Erling Juel Johannessen fylte 80 år 12.mars, og vi gratulerer med dagen!

I 1920 kom foreldrene fra Larvik, og byen. Erling er en ekte Nybyensøsken. Foreldrene gikk fast i sammen med foreldrene.

Fotball i Tempo, Nybyen, var en tve oppgaver i Ballklubben. Som bowling. I 1947 fikk han jobb som Etter noen år her, bar det inn til Flyvåpenet, og absolutt ikke i Tyskder han havnet i 1951 - 52.

Alle navn som sto øverst på romdøra ble innkalt til sersjantkurs - og Erling var den av dem. Dermed endte han som kanonkommandør, og ble innkalt en rekke ganger til rep. med sersjants rang. Fordelen med disse repetisjonsøvelsene var den gode lønna de fikk!

faren åpnet glassmesterforretning her i gutt, der han vokste opp sammen med 8 Frelsesarmeen, og Erling var der ofte

selvfølge, senere ble det administraseniør har han hatt mye glede av voluntør hos Ole Gjekstad i Storgata. militærtjeneste. Han ønsket seg inn i landsbrigaden, - og da var det selvfølgelig

Vel hjemme etter Tyslandsoppholdet ble han i 1953 ansatt hos Ole Olsen. Mens han var i full jobb, fikk han også tatt 2 årig Handelsskole på kveldstid. I 1964 ble Hygeagården bygd, og her fikk de en ny og moderne butikk. Han ble butikksjef i 1971 og gav seg i 1998 etter 45 år i bedriften.

Jobben medførte mye reising til ulike messer. Også i Sandefjord var det "utpakking", både på Park og Kong Carl. Da kom reisende til hotellet og viste fram varer fra sine fabrikker, samt tok opp bestillinger.

Gikk du til Ole Olsen, visste du at du traff en kunnskapsrik og behagelig fagmann, alltid med et smil og en kjapp replikk. Erling opparbeidet seg etter hvert et utrolig godt "øyemål". De aller fleste som ble anbefalt en størrelse, oppdaget at plagget satt som et skudd!

Sandefjord Guttemusikkorps og Haukerød skolekorps fikk også glede av hans kunnskaper. Mens vi andre liker å se korpseene forfra når de kommer marsjerende, var Erling den eneste som så dem bakfra. På den måten kunne han gi beskjed om bukser som burde legges opp eller ned, jakker som måtte rettes på o.s.v. Mer enn en gang gikk han gjennom hele korpset på Haukerød og sjekket hver eneste uniform.

Inger Johanne fra Breili og Erling har fulgt hverandre i tykt og tynt - med 2 gutter og 2 jenter, samt 7 barnebarn og 1 oldebarn.

"Logen har gitt oss mange venner som vi i mange år har pleiet vennskapet med. Vi er en gjeng som har faste sammenkomster. Jeg føler at jeg kan sette meg ned hvor som helst blant logevenene", sier bror Erling.

"Men det ble tankevekkende da vi i løpet av kort tid mistet både et barnebarn og en datter under dramatiske omstendigheter. Vi opplevde at brødre skrådde over gata for å unngå oss, brødre som snudde i butikkdøra da de så jeg var på jobb. Jeg er jo klar over at dette ikke skjedde i vond mening, men at mange ikke vet hvordan de skal opptre når ulykker, sykdom og død rammer familie og venner.

Dette har fått meg til å tenke at det kanskje kunne være på sin plass å få en ekspert til et klubbmøte, hvor vi kunne både få informasjon og snakke om hvordan vi kan takle situasjoner som kan oppleves som "vanskelige," avslutter han.

Noe undertegnede støtter på det sterkeste.

"Men når dette er sagt: Det var også brødre som stilte opp 100%. Det var godt å se noen opptrådte som sanne brødre," avslutter bror Erling.

Bjørn Hørnes

— ooOoo —

ExOM Birger Bugge Vabog fyller 80 år 24.april, og vi slutter oss til gratulantene.

Bror Birger har vært sentral på flere områder innen vår loge, men det er i arbeidet for SOS-barnebyer at han virkelig har markert seg. Vi ser det derfor som naturlig å begynne vår samtale der:

Det er en sak du brenner for mer enn noen annen i vår loge, SOS - barnebyer. Hvorfor akkurat denne organisasjonen?

I 1975 startet vår loge med et engasjement for SOS-barnebyer ved å tegne seg for fadderskap for et barn i India. Fra 1948 hadde vehjemmet på Sukke i Andebu. Nå ket nytt sosialt engasjement eldre brødre syntes vi påtok valget på SOS-barnebyer, og i Storlogen tegnet sitt første skrev jeg et innlegg i "Norsk nasjonal innsamling til SOS-hatt til Odd Fellow redningsskøyte-Logesangen vår: "Fred å sprede, lindre savn, trøste, elske, være sann". Signe du vår streben, Gud ! La oss dra i verden ut som en from samaritan !

logen nedlagt et omfattende arbeid for Dø-begynte oppgavene på Sukke å avta, hvil-skulle man da velge? Selv om enkelte oss for stort ansvar, falt etter hvert rask rekkefølge fikk vi 2 fadderbarn. fadderskap i -77, og som følge av det Odd Fellow Blad" hvor jeg ivret for en barnebyer, lik de innsamlingene vi hadde ne. Ikke mindst var det en inspirasjon i

Men saken ble ofret svært liten oppmerksomhet fra Storlogens side. Vi gav ikke opp så lett, og i 1992 fikk vi et gjennombrudd med godkjennelse av Stor Sire da vi gjennomførte OFs første offentlige aksjon for å samle inn midler, med mål om å reise et familiehus i en ny SOS-barneby i Latvia. Denne vellykkede aksjonen som de 3 Logene i Sandefjord stod for, førte til stor omtale og mye heder.

Engasjementet for SOS-barnebyer har også ført til at vi har lagt våre private ferieturer til land hvor vi har støttet prosjekter eller fadderbarn. Vi har besøkt barnebyer og fadderbarn i en rekke land - Kenya, Etiopia, El Salvador, Latvia og India. Vårt fadderbarn Rabia i India som vi hadde fadderskap for i 1982-99, har vi fortsatt kontakt med pr. mail.

Jeg må jo også få legge til at lirekassa vi anskaffet fra 1998 og fram til nå har innbrakt mellom 4 - 500 000 kroner, ballongsalget 17. mai enda mer, og det er vi litt stolte av. Lirekassa ble bl.a. med på stands som alle de 14 Logene i Vestfold hadde i 1998 ved den felles aksjon i forbindelse med markering av Ordenens 100-års jubileum. Da ble det mye gøy og dans på plassen.

Men nå litt om bror Birger..

Jeg er født, oppvokst og har bodd i Kathrineborggata 26 fram til sist høst, som yngst av 5 søsken. Det var gode år fram til krigen kom. Da ble vi evakuert til Siljan. Etter 3 uker kom vi hjem. Da hadde tyskerne overtatt Byskolen, så vi gikk på Sande Skole om ettermiddagen. Det ble en mangelfull skolegang gjennom alle krigsårene, og det følte mange da vi skulle begynne på Real-skolen. Elevene fra skolene i Sandar hadde nemlig bl.a. hatt mindre brudd i undervisningen, samt frivillig engelskundervisning, så det var litt av et handicap å komme fra Byskolen !

Men jeg klarte meg da gjennom realskole og gymnas!

Krigstiden ble på mange måter en skjellsettende tid. Far seilte ute på hvalkokeri og kom ikke hjem i 1940. I Sørishavet ble 3 kokerier m/ hvalbåter oppbragt av tyskerne og mannskapene sendt til fangeleir i Tyskland. Det var under disse hendelsene at far fikk et hjerneslag og ble redusert for resten av livet.

Storebror Sverre var engasjert i motstandsarbeid under krigen, og i 1943 måtte han og en nabo rømme til Sverige. Avskjeden med dem står fortsatt svært klart for meg. Men heldigvis kom han hjem i god behold - og han hadde med godterier!

Sommeren 1945 sendte foreningen "Norden" norske skolebarn på ferie til Danmark. I 4 uker var jeg i Virum utenfor København hos et særdeles hyggelig ektepar, og jeg har fortsatt kontakt med familien jeg bodde hos.

Jeg har nok alltid latt meg engasjere, og det har ført til at jeg har vært med både her og der: Sandefjord Guttemusikkorps i 1938 med Rosenblad som dirigent og senere under Harry Gabrielsens myndige ledelse, Speider'n, Hjelpekorpsset, håndball på Store Bergan og i STIF, bandy med Ballklubben m.m. M.h.t. arbeidslivet har jeg vært med å stifte ingeniørforeningen NITO avdeling Sandefjord, samt sittet i Nito's Landsstyre. Da vår sønn begynte i Guttemusikken opplevde jeg å kunne hjelpe til i styre og annet stell.

Sommeren 1949 traff jeg ei flott jente på Vøra. Jeg tok mot til meg og inviterte henne på kino, men den gangen var det ikke noen selvfølge at jentene fikk lov til det. Heldigvis gikk det bra, og vi ble gift i 1956. Det har gitt 3 barn, 6 barnebarn og 1 oldebarn.

Men før giftemålet måtte en få seg mer utdanning og arbeid. I sommermånedene var det greit å skaffe seg arbeide med vedlikehold ombord i hvalfangstflåten, slik at man kunne spare til videre skolegang. I 1951 ble det ett års teknisk studium i Danmark, deretter militærtjeneste i Marinen på Bromsjordet i Horten, og så et nytt år i Danmark. Nå var det av hensyn til økonomien på tide med et skifte, så turen gikk til Gøteborg Tekniske Institut - og året etter, i 1955, ble jeg ansatt på tegnekontoret til Framnæs mek Værksted. Her ble jeg værende i 33 år.

Det var spennende år, ikke minst overgangen fra skipsbyggeri og hvalfangst til offshore-markedet. Her ble jeg etter hvert engasjert som prosjektleder og en opplevde at kravene fra kundene ble stadig større. Kundene satt etter hvert også inne med gode kunnskaper, så man måtte hele tiden være topp oppdatert. De 3 første boreplattformene var et samarbeid mellom verftene i Brevik, Langesund og Framnæs, hvor sistnevnte hadde ansvaret for å sette sammen utrustnings-utstyret av plattformen. Senere produserte og reparerte Framnæs boreplattformene selvstendig. - Dette var også en spennende periode på den måten at jeg alltid har opplevd det å skape noe på tegnebordet som uhyre inspirerende, og her var det nok av nye og utfordrende oppgaver. Når det gjaldt skip til offshore bransjen, så ble også Supply - og Dykkerskip spesielle fartøyer. Men nå var vi kommet til 1988 - det ene skipsverftet etter det andre ble lagt ned. Framnæs ble splittet opp og jeg gikk med i Framtec Engineering, og plutselig måtte man ta sikte på å påta seg oppgaver hos oppdragsgivere utenbys på deres kontorer.

Etter en stund sluttet jeg i Framtec og fikk jobb hos Bugge& Gjertsen i Drammen som produserte innredninger til rigger og skip. Det ble således mye pendling i disse årene.

Mellom 1991 og 2001 drev jeg mitt eget konsulentfirma, og her fikk jeg mange interessante utfordringer. Blant annet var jeg med på å utvikle et nytt dykkersystem for dypdykk ned til 300 m. Dykkeren i en spesialdrakt med armer og ben samt kabel til skipets kontrollrom, ble firt ned i et bur, gikk ut av buret for å jobbe med oppgaver på utstyr som skulle monteres på havbunnen. Alt under kontroll mens man fulgte med fra kontrollrommet om bord i skipet.

- Hva med loge Kongshaug?

Logen har betydd mye for meg. Jeg har jo også hatt gleden av å ha mange oppgaver - organist, kasserer, kapellan, sekretær, UM, OM og ExOM. Det var ofte hektiske dager. Som UM arbeidet jeg i Stavanger og da jeg var OM, i Drammen. Heldigvis hadde jeg brødre som hjalp meg når det var umulig å møte, men som oftest fikk jeg det til. Spesielt under kjøreturene til og fra Drammen ble det mye terping på ritualer o. l. Det var ExOM Håkon Kjærås, tegnesjef på Framnæs, som fikk meg med i Logen i 1964.

Jeg har mange gode minner, helt fra første møte med logen under innvielsen sammen med blant annet bror Arne Nilsen, og til tildelingen av Storlogens Hederstegn for innsatsen med SOS-barnebyer. Også alle arrangementene og arbeidet i forbindelse med SOS-barnebyer har gitt meg mange glade og gode stunder, avslutter bror Birger.

Bjørn Hørnes

• oo0oo —

FORÅRSJÆVNDØGN

Så går vi ind i det lyse halvår

Til sang av solsort og fløyt a v stær.

Ja, livet jubler, som skal hvor

Temperaturen går mod de tal, hvor

Vi kalder kulden for sommervejr.

• Og såkaldt verdenspolitisk alvor

Blir lisom sletikke verdensnær

Sist mandag var vårjevndøgn, dagen begynte som den aller første vårdag med sol og varmt vær.

Bror Odvar Rye - Johnsen fyller 90 år 27.april og vi gratulerer med dagen.

Det er en meget oppegående og sprek bror vi besøker, og vi må spørre:

Er det " arv eller miljø" som er årsaken til at du holder deg så sprek?

Det er vel en kombinasjon, svarer bror Odvar. Farfaren min ble 94 år, og på farssiden ble man gamle. Men jeg har da også prøvd å ta vare på kroppen gjennom åra. Det kan vi se tydelige bevis på, for på heders-Elna stående idrettsmerkestatuettklubbens Hederspris, som plassen i stua har både Odvar og hans Bror Odvar er født og oppvokst etten, kruset og plaketten eller Staden offisielt heter. skolegang med folkeskole og real- på Hamar med 2 brødre. Her ble det dets skøyteeldorado, så det var skole. Hamar var på denne tiden lan- naturlig at han valgte skøytesporten. Men det ble også en god del turning og sågar boksing! Dessuten vet vi jo hvor gode Elna og Odvar er på danse- gulvet!

"Reisen" heter en bok Odvar har skrevet, som omhandler tiden fra han gikk ut av realskolen i 1938 og fram til krigens slutt. Vi har valgt å hente noe av stoffet fra denne interessante boka.

En dag utpå sommeren kom onkelen min og spurte om jeg kunne vikariere for ham i ferien. Han var postekspeditør på Rørosbanen. Det vil si at han på toget sorterte post som skulle til alle stoppestedene og sørget for at de riktige sekkene ble levert på stasjonene. Dermed startet en karriere i Postverket som skulle vare fram til 1988, i 50 år.

Da onkel ble syk, fikk jeg utover året flere vikariater, og ellers ble det strøjobber som visergutt og "såpegutt" i min fars frisørforretning.

Så kom krigen, og mye skjedde. Jeg meldte meg som frivillig , og kom med i en tropp som ble kalt "Gudbrandsdalens Øvelsesbataljon". Ingen av oss hadde avlagt militærtjeneste, men vi gikk på med friskt mot. Vi ble drevet nordover i dalen etter hvert som tyskerne kom sørfra. Ved Bjorli fikk vi beskjed om å levere inn våpnene under tysk overvåkning. Etter ett døgn måtte vi ta beina fatt sørover, og etter å ha gått i mange mil, ble vi stuert sammen på lastebiler og kjørt til Hamar. Jeg meldte meg til tjeneste i Postverket og fikk etter hvert jobb på Rørosbanen. I 1943 fikk jeg tilbud om tjeneste som postekspeditør ved Vardø postkontor. Det ble en lang tur mot nord. Først tog så langt det gikk - til Mosjøen. Deretter gikk turen videre med Hurtigruta til Tromsø: Her stoppet Hurtigruta. Det var for risikabelt å gå videre nordøstover p.g.a. faren for å bli senket. Deretter gikk turen videre med en liten frakteskute, som fraktet post , men som også tok passasjerer. Det ble en ganske strabasjøs tur til Vadsø

Gjennom krigsårene ble byen oftere og oftere angrepet av russiske fly, og en dag fikk en av postbåtene en fulltreffer. Plutselig var krigen helt innpå en. 23.8.44 kom den enda nærmere. Da ble byen bombet, og posthuset brant ned, sammen med de fleste hus i byen. Vi måtte også se på hvordan russiske krigsfanger fikk gjennomgå av tyske soldater. Senere var jeg med på tvangsevakueringen av Finnmark og opplevde "den brente jords taktikk". Dette var tunge tider. Etter hvert havnet jeg tilbake i Hamar og var der da freden kom.

Da gikk også turen tilbake til Vadsø. Jeg hadde jo under krigen truffet Elna. Så fikk jeg ny jobb i Hammerfest, Vi giftet oss, og neste dag flyttet vi til Hammerfest, mens hun den første tiden måtte bli boende i Vadsø. Det var ikke lett å få noe sted å bo, men etter hvert kom hun flyttende etter. Her i Hammerfest ble vi boende fram til 1960 da jeg fikk ny jobb i Sandefjord, etter hvert som postmester. Den siste oppgaven jeg hadde, var som postmester i Larvik fra 1978 til 88.

I løpet av disse åra forandret mye seg. De første åra var det å pugge samtlige postadresser i Norge. Når vi sto i postvogna var det sjelden tid til å slå opp hvert enkelt poststed. Det eneste som nyttet var hard trening, så jeg lagde meg en pappreol med mange rom, og så var det bare å begynne å fordele "posten".

Etter krigen fikk jeg tatt postskolen som holdt til på Vollen i Asker. Opplegget var slik at vi var i full jobb, hadde kontakten med skolen via brevkurs og avla eksamenene på skolen.

Etter hvert kom automatisering og teknifisering inn i Postverket. En stor overgang var opprettelsen av Postbanken. Dette krevde en del bankkompetanse i tillegg for postfunksjonærene. På -70 og -80 tallet ble det også opprettet en rekke filialer rundt om. Bare i Larvik kom det til 6 i en 10 års periode. Desto mer forunderlig er det å se at de aller fleste ble nedlagt på -90 tallet. Da ble jo også Postbanken overført til DnB.

Bror Odvar bor fortsatt i sitt hjem i Skiferveien med sin Elna. De har 3 barn som alle bor i byen. Med barnebarn og oldebarn blir de fort over 20 personer når de møtes.

En mann som har arbeidet i Postverket hele sitt liv er jo nesten forpliktet til å være filatelist. Og det er bror Odvar i aller høyeste grad. Han har samtlige norske frimerker som har kommet ut, en rekke jubileumsutgaver m.m. Han har også fullstendige samlinger for Åland, Latvia og Færøyene.

I 1974 kom han med i logen, og nevner spesielt fadder Theo Rove og Rolf Ellingsen.. Særlig minnes han de første årene i kjøkkengjengen som viktige og gode år. Selv om han ikke har hatt anledning til å påta seg de største oppgavene, har logen gitt han mange gleder.

Bjørn Hørnes

— oo0oo —

Jeg velger mig April
Fordi den stormer, feier,
Fordi den smiler, smelter,
Fordi den ævner ejer,
Fordi den kræfter velter —
I den blir somren ren

Bjørnstjerne Bjørnson

Siden siste Kongshaugnytt har en bror gått bort

Vår kjære bror, Finn Holtan, døde på sin 79-års dag, 5. februar. Han ble innviet i vår Loge 16. mars 1987. Med ham har logen mistet et aktivt og trofast medlem gjennom 24 år. Med sin hjelpsomhet, vennlige, humoristiske og glade vesen, fikk han mange nære venner. Han hadde allsidige kunnskaper fra et rikt arbeidsliv, og bidro i alle sammenheng på en positiv måte.

Åpen og sosial av natur, deltok han og hans kjære Christl i de fleste av logens fellesarrangement og reiser. Det er en stor venneflokk som sørger med familien, og som vil savne hans tilstedeværelse i og utenfor logen. Utad var Finn meget respektert, og således også en fin representant for Logen vår og Ordenen. Vi takker for brorskap og varmt vennskap i alle disse år, og vil minnes ham med ærbødighet og vemod.

Vi lyser fred over bror Finns minne

Arne Sørлие.

Vi gratulerer

Thor Erling Svendsen	60 år	9. mai
Dag Årstein Torbergsen	50 år	23. mai
Johannes Kleppaker	65 år	20. juni
Yngvar Johan Hardersen	65 år	25 juni
Johan Borge	80 år	9 juli
John Arild Kristiansen	85 år	20 juli
Arvid Gundvald Jensen	90 år	16. august
Jostein Selvikvåg	60 år	21 august

Kolegiets hjørne

Novisat.

En prøveordning for den novisate periode i Odd Fellowordenen i Distrikt

Nr. 8 Vestfold, er utarbeidet av Eks OM Kjell Aas i loge nr.48 Færder.

Den novisate periode begynner fra den dagen søknaden om opptagelse i Ordenen er overlevert til logens OM og fram til løfteavleggelsen ved innvielsen. Denne perioden kan for noen virke noe lang. For å gjøre ventetiden litt mer meningsfull, og for å få en tettere tilknytting til logen, inviterer vi til et møte. Vi var så heldig at vi fikk holde møtet i garasjen til vår Storrepresentant Frank Eriksen. Det å komme dit er en stor opplevelse, det ligner ikke så mye på en garasje, det er et "museum," av gamle ting, det kan nevnes radioer, klokker, blåselamper, biler, moped, sjokoladeplater, sigarettesker med original innpakning pluss mye mye mer. Det var en fin ramme for nye søkere til logen, å holde møtet hos bror Frank. Søkeren blir sammen med fadderer innkalt til et "Mensa Communis" måltidsfellesskap, sammen med Storrepresentant, Overmester, Undermester og Eks Overmester. Vi har forskjellige emner, vi forteller om logen og dens virke, og samtalen foregår på en lett og uformell måte, når vi er så få til stede er det mye lettere å samtale, og stille viktige spørsmål. Under samtalen spiste vi velsmakende snitter med kaffe og te. Torsdag 10. mars hadde vi vårt første møte med to søkere til Logen, etter de tilbakemeldinger vi har fått fra søkerne og fadderne var de veldig positive til møtet. Det var en fin ramme å møte nye søkere til logen, i "museet" til bror Frank. Møtet ble holdt i regi av Logens Styrkelse og Ekspansjon. Dette var så vellykket at vi kommer til møte våre nye søkere til et Mensa Communis og gjerne i garasjen "Museet" til bror Frank.

Mbh I V, K & S

Olav Lars Løvoll

Eks-Overmester i Loge 15 Kongshaug.

. — oo0oo —

Nytt fra husstyret

Jeg vil begynne med en gladmelding. Vår aksjon for å få inn bidrag til kjøp av Hjertestarter med påfølgende brukerkurs innbrakte ca kr 16.500. Våre totale kostnader med innkjøp og kurs ble på kr 25.000, så dette er vi meget fornøyd med. En hjertelig takk til de som har bidratt, men måtte det likevel ikke bli bruk for denne!

Før jul laget jeg et bekymringsnotat til våre eierloger, om prioritering for disposisjon av beløpet på kr 3 mill som skulle tas opp som lån. Som en konklusjon mente jeg at montering av heis burde prioriteres ned, til fordel for andre miljøøkonomiske tiltak, som utskifting av vinduer mot syd. Som kjent ble dette tatt opp i Loge nr 15 Kongshaug og videre i ekstraordinær Generalforsamling i februar. Saken ble nedstemt og forarbeidet er i gang.

Prosjekt 22 som gruppen som arbeider med dette kalles, har skiftet prosjektleder fra Even Haugheim til Ove Jonassen. I tillegg er Harald Slyngstadli med i styringsgruppe som ansvar for bl.a. utarbeidelse av progresjonsrapporter og økonomi. De utarbeider månedlige rapporter som blir sendt til våre eierloger v/Overmester.

Før jul ble det skiftet teppebelegg/fliser i logesalen, og veggene ble malt. Små endringer ved plattform for UM og assistenter, nye lamper på stolene.

Av annet arbeid kan en si at det er gjort mye med inngangspartiet "kjøkkeninngangen" og fjerning av oljetank i kjeller. Laget nytt oppholdsrom for restauratør i kjeller.

Denne inngangen må våre leietakere i "musikksalen" også benytte, da de ikke kan bruke dør mot syd, grunnet arbeide med Dronningens gate 13 a. Her er og et faktum at vi mister tilgang til de fire parkeringsplasser. Det ble ingen enighet om tilgang med utbygger.

I festsalen er "huken" inn mot vest tettet, slik at det kunne foretas fjerning av skap for plass til heis og renovering av kjøkken.

Det vesentligste arbeidet vil bli utført i sommer. Vår restauratør stenger første uke i juni, han ser det som vanskelig å drive med matlaging under renovasjonen.

Vi hadde et innbrudd i 1. etasje i høst. Politiet gjorde en god jobb og fakket en person som hadde vært på brekk hos oss tidligere, men noen økonomisk kompensasjon får vi ikke. Dette kostet oss ca kr. 17.000. Vi har en selvassurans på kr 15.000, så den var det ikke aktuelt å benytte.

Den omdiskuterte heisen er i bestilling og forventes ferdig installert i slutten av september.

Den 11. mai er det som vanlig Generalforsamling i våre lokaler med påfølgende varmt måltid. En mulighet for alle interesserte søstre og brødre å delta.

Undertegnede har valgt å trekke seg fra Husstyret av personlige grunner. Nytt styremedlem blir br. Kjell Olsen. Jeg ønsker ham lykke til!

Åge B. Eriksen

Styreleder

Rapport fra SOS Barnebyer

Årets første aktivitet til inntekt for SOS barnebyer

Mandag 14. mars var det på nytt duket for årets sosialaften til inntekt for SOS- barnebyer og nok en gang deltok brødre med familie og innbudte venner og enker av avdøde brødre.

Møtet ble også tradisjonen tro, åpnet av Birger B. Vabog som ønsket velkommen og deretter leste diktet "Kjærlighet uten grenser" av Finn Sidselrud.

Kveldens program ble avviklet på følgende måte:

Etter velkomsthilsen og diktlesning, ble gjestene anmodet om å trekke opp i Logesalen hvor første innslag ble avviklet. Birger B. Vabog presenterte så sin sønn; musiker og tryllekunstner Petter Vabog alias Melvin Tix, som underholdt gjestene med forvandlingen fra nettopp Petter Vabog til Melvin Tix på en underholdende måte og fortalte om sin bakgrunn og utvikling til underholder på mange av vår verdens arenaer som for eksempel i Kina. At han la hele sin sjel i dette arbeidet vitner det faktum om at han før for eksempel opptreden i Kina, lærte seg kinesisk! Dette fikk gjestene gjennom filmframvisning både se og høre og det ble et underholdende foredrag.

Etter vel overstått innslag oppe i salen, forflyttet gjestene seg til spisesalen hvor Ragnhild Tuft hadde dekket hyggelige småbord og hvor som vanlig SOS nemnda med hjelp av Privatnemnda hadde gjort klar og serverte nydelige smørbrød med kaffe og thè til og også sjokoladekake attåt.

Et godt og hyggelig måltid har også en ende og gjestene flyttet seg til salongen hvor formann i SOS nemnda Sigurd Vestly presenterte Bente Hammer som deltok på møtet som ny representant i Vestfold for SOS-Barnebyer. Tilstede var også påtroppende SOS representant for Sandefjord, Gro Larsen. Gjestene fikk deretter et interessant foredrag om SOS-Barnebyer sitt arbeide av Bente Hammer.

Etter dette innslaget takket br. Sigurd Vestly Bente Hammer for hennes innslag og fortalte litt om Logens arbeid i forhold til SOS-barnebyer og planene videre.

Som siste innslag før utlodning, tok brødrene Reidar og Arild fram sine gitarer og fikk forsamlingen med på et par allsanger.

Et gledelig faktum, generelt for SOS nemnda og alle som deltok for å skape en hyggelig kveld men spesielt for formålet, det deltok 62 personer på møtet - av disse 32 brødre. Dette ble synliggjort gjennom loddsalget og resultatet av denne - kr. 7.650,-, en klar forbedring fra 2010. Netto overskudd for kvelden ble kr. 9.440,-.

Kvelden ble så rundet av til sangen "De nære ting" akkompagnert på piano av br. Birger som deretter ønsket alle frammøtte vel hjem.

— ooOoo —

Noen betraktninger om liv og sannhet

I Odd Fellow er sannhet et sentralt begrep; det er en del av vårt motto og spiller en sentral rolle i vår ordens liv og lære. Man kan nok si at sannhet er et relativt begrep; og ikke alle legger den samme betydningen i ordet. Begrepet lar seg neppe definere, men sannhet kan bety å være tro mot seg selv og sine idealer og vårt forhold til andre mennesker. I litteraturen, filosofien og også i religionen møter vi sannheten som et sentralt begrep der sannheten spiller en sentral rolle for hvordan mennesker skal forstå sitt liv og leve det til beste for seg selv og medmennesker. For å begynne litt banalt kan nevnes "Kardemommeloven" fra Torbjørn Egners "Folk og røvere i Kardemomme by" fra 1965. De fleste kjenner den loven som lyder slik: Man skal ikke plage andre, man skal være grei og snill, og for øvrig kan man gjøre hva man vil. Det ser ut til å være en grei lov, men den er defensiv i vårt forhold til andre mennesker. Den går ikke aktivt inn for å skape gode relasjoner til våre medmennesker, noe som er viktig for et liv i sannhet. Er du snill mot andre, er alt i orden. Det som gjerne er en hindring for et sant liv, er egoisme og selvopptatthet, konsentrasjon og higen etter egen framgang og suksess. Vi kan alle merke at egne prioriteringer og egen framgang står sentralt i vår tid og kultur akkurat nå. Kjendisjag og realityshow på TV fanger mange, og særlig de programmene der deltagerne jager rundt og lager intriger for å bli kvitt hverandre slik at den ene etter den andre må forlate forestillingen. Til slutt står en igjen som vinner: den smarteste og mest utholdende intrigemakeren. Slike holdninger som uttrykkes her, representerer livsholdninger langt unna et sant liv. En litterær person som legemliggjør den sanne egoisme, er Peer Gynt fra Henrik Ibsens skuespill av samme navn fra 1867. Man sier gjerne at skuespillet er Norges nasjonaldrama og at Peer Gynt har holdinger og verdier som er typisk norske. Et sentralt motto hos Peer Gynt er "å være seg selv - nok", og å "gå utenom". Når Peer kommer opp i vanskelige situasjoner der han må ta et verdivalg både i forhold til seg selv og sine nærmeste, vinner hans selvopptatthet og sneversyn og han skygger unna. Dermed begår han svik og lar feigheten seire. Livsløgnen blir vinneren, og sannheten taperen. Vi møter alle verdivalg i livet der vi blir nødt til å ta en avgjørelse. Vi vil ikke være som Peer Gynt som stadig viker unna. Vi vil ta reelle valg som får oss til å vite at vi har valgt sant og rett selv om det noen ganger kan være smertefullt. Vi ønsker ikke å såre våre medmennesker, men sannheten kan være tung. Egoismen er en trussel mot et sant liv. Det gjelder ikke å glemme seg selv og det vi står for når vi ønsker å være et medmenneske. Ingen er tjent med å være menneske som er selvutslettende, og ingen er heller tjent med å være menneske som Peer Gynt. Vi kan legge oss på minne leveordene fra Odd Fellow: vennskap, kjærlighet og sannhet.

Tekst: Jostein Selvikvåg

Storrepresentantens spalte:

I løpet av en valgperiode har DSS sammen med distriktets Storrepresentanter reist på studietur til Storlogen.

Tirsdag 22. februar drog vi med DSS i spissen på besøk til Storlogen.

Vi ble ønsket velkommen av Stor Sire og hadde en times hyggelig og givende samtale om logearbeid og logesaker. Deretter orienterte bror Stor Sekretær oss om sine gjøremål. Etter lunsj var det omvisning i logehuset v/Stor Arkivar Knut Aslak Vickmann. Han viste oss de forskjellige saler.

Vi avsluttet med besøk i Ordenens bibliotek og museum, noe som selvfølgelig var meget interessant. Vickmann var meget kunnskapsrik og gav oss alle en fin og lærerik ettermiddag.

Om kvelden var vi på besøk hos Loge nr. 10 St. Hallvard, hvor det var forfremmelse til Den Edle Kjærlighets Grad. Vi deltok også i brodermåltidet og tok kveldstoget hjem etter en intens og givende dag.

På Storlogemøtet i 2010 ble det bestemt at det skal avholdes landssak i nærmeste framtid. Det er kommet flere forslag, de to forslagene som Distriktsrådet syntes best om var Redningsselskapet og SOS barnebyer. De fleste av oss gikk inn for SOS barnebyer, som vi har mest tilhørighet til. Ingenting er besluttet, dette var kun undersøkelse om brødrenes tanker om dette.

En av Distriktsrådets temaer fremover er idémyldring, få fram idéer og forslag som kan styrke logearbeid både i Loger og Leire.

Til høsten er det installasjon av valgte og utnevnte embedsmenn, det vil som tidligere bli skole-ring av disse.

Jeg vil avslutte med et dikt av Inger Hagerup som kan passe til den tiden vi er inne i.

Det hemmelige under.

Så rart det er å våkne en tidlig tidlig morgen
før åsene er åser og trærne er blitt trær.
Det hemmelige under som også heter våren
har ennå ikke rukket å ta på sine klær.

Et glimt av fryd i luften som hjertet ikke fatter.
Det sunne pust fra noe som blir i evighet.
En munter sølvblank gjenlyd fra en usynlig latter:
Akk menneske, så lite, så ingenting du vet.

Med hilsen i V. k. og S.

Frank O. Eriksen

Storrepresentant

Hva skjer med vårt logehus

I 2008 ble det kjent at dronningens gate 13 var tenkt utbygd, noe som gjorde at styret i logehuset satte i gang et arbeid for om mulig å integrere vår tomt i bakgården i den tenkte utbygging samt få en heis opp til vårt kjøkken. Planer ble utarbeidet og forelagt logene på generalforsamlingen i 2008.

Resultatet ble at Rolf E. Eliassen og Arne Sørli kontaktet Utbygger av Dronningens gate 13 AS ved Dag Klettum og Espen Erlandsen for videre arbeid. Det viste seg imidlertid at utbyggingen ble lagt på is.

I 2010 ble det av en prosjektgruppe i vårt styre utarbeidet nye planer bestående av tre alternativer som ble forelagt alle logene som eiere av logehuset. Det alternativ som ble valgt var alternativ 1 som innbefattet

- 1 Heis fra kjeller til 4. etasje. Begrunnet med at restauratør har behov for enkel transport mellom kjeller og kjøkken.
- 2 Nytt kjøkken
- 3 Nytt varme / ventilasjonsanlegg med varmegjenvinning
- 4 Oppussing av logesal
- 5 Nye vinduer og dører på gatesiden
- 6 Oppussing av vegg mot bakgården samt vedlikehold av vinduene. Valg av løsning var at utbygging av Dronningens gate 13 ikke var kjent på dette tidspunktet og det ville være uhensiktsmessig å skifte vinduene her så lenge byggeplanene var uavklart.
- 7 Innvendig oppgradering av salong samt andre sentrale rom i huset.

Senhøsten 2010 ble det klart at ny utbygger i Dronningens gate 13 ville starte byggeprosjekt tidlig 2011. Utbygger ble kontaktet med hensikt å komme til enighet om anvendelse av vår bakgård som tenkt i 2008. Dette gikk ikke utbygger med på av forskjellige grunner og vi står nå som eier av en ikke anvendbar bakgård. Videre ble det klart at heisen ikke kunne starte i kjelleren som forutsatt.

De ovennevnte endringer i det prosjektet ble diskutert i Loge 15 Kongshaug 29 november 2010. Etter avstemningen var det enighet om at endringene var så vesentlige at det måtte innkalles til ekstraordinær generalforsamling for om mulig å omprioritere aktivitetene i prosjektet.

Loge 15 Kongshaugs forslag til nedprioritering av ny heis og omprioritering av midlene til å forbedre eksisterende heisløsning samt elanlegg og nye vinduer mot bakgården fikk ikke tilslutning. Prosjektet gjennomføres derfor etter opprinnelig plan..

Vi er alle enige om at det er nedlagt et imponerende arbeide i planleggingen av prosjektet, men er skuffet over at det ikke var mulig å se de endrede forutsetninger så svekket at en omprioritering av lånemidlene ville gi større gevinst for oss alle.

Red.

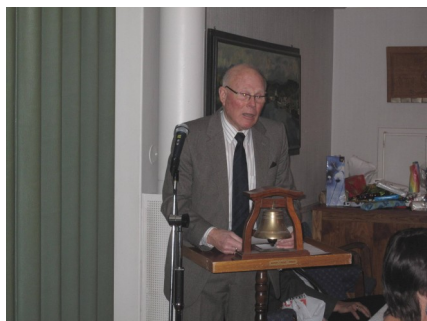
Periodens billedgalleri

Over Juletrefest for SUKKE 27.12.2011

Over Klubbaften med Louis Jacoby 14.02.2011
Under Klubbaften SOS Barnebyer

Exom Birger B Vabog
Åpner møtet

Petter Vabog forvandles til Melvin P

Bente Hammer fra SOS Barne-
byer forteller

God mat, utlodning og allsang avsluttet en hyggelig kveld

Denne "Takkebønn" skrevet av Leif Castberg Voss får stå som en hilsen til den forestående forsommer

Naturen står svanger—venter på forløsningens time.
Sevjetung bjørk. Dirrende, ventende liv i hver kime.
Jublende småfugler opptatt med vårens kurtise.
År etter år i en evig og herlig reprise

Himmelens Herre, jeg takker fordi jeg får leve
Enda en vår. Jeg vet jeg har intet å kreve.
La solen din varme og vårtegnene kjøle min panne.
La vindene kruse ditt hav, dine tjern, dine vanne.

La duggdråper fylles av sol til en regnbuebro.
La ikke maktbefjær legge dit Skaperverk øde.
Ingen kan gledes ved livet når alle er døde

***Redaksjonen ønsker alle brødrene med familie en riktig god sommer og håper
brødrene møter tallrike opp til høsten***

Kongshaugnytt finner du på nettet:

www.oddfellow.no klikk deg videre på loger/ Kongshaugnytt

Neste nummer av Kongshaugnytt kommer 29.08.2011

Siste frist for materiell til det nummeret er 18 august

Dersom du har noe på hjertet så skriv til oss.

=====

Redaktør og layout: Arvid K. Wold, e-mail arvwo@online.no

Skribent: Åge B. Eriksen

Skribent Bjørn: Hørnes

Skribent: Jostein Selvikvåg

Skribent: Arild Larsen

Skribent :Arne Sørli

Webansvarlig :Åge B. Eriksen

Distribusjon: Svein Harald Sataslaatten

Trykk : Konica Minolta

FRANK O. ERIKSEN

Krokemoveien 111 b,
3244 Sandefjord
Telefon Frank 91 38 43 09
Telefon Stig 91 38 43 11

Vi har utleie av:
Minigravere. Minidumpere
Vibroplater

www.orcus.no

**Din lokale vikar- og
bemanningspartner**

For info om oss se www.orcus.no

Orcus Bemanning, Baglergaten 1, 3111 TØNSBERG, telefon 982 40 680

Loftespesialisten

Ragnar Allum

E-mail : ragnar.allum@sis-sandefjord.no

*Kontroll og sertifisering av :
Kraner og løfteutstyr*

SIS - Sandefjord

SANDEFJORD INDUSTRISERVICE AS

Raveien 191 Tel. 33 42 09 02
Postb. 2046 Fax 33 42 09 03
3202 Sandefjord Priv. 33 47 42 74

MALERMESTRENE

JENSEN^{AS}

Mesterfarge

Vi har utvalget når det gjelder:
**GARDINER, OPPHENG,
SENGETØY, DYNER, PLEDD,
HÅNDKLÆR OG DUKER**

ALT I BOLIGTEKSTILER

kristoffersen
..k..

Storgaten 7, 3210 Sandefjord
Tlf.: 33 46 13 33

VI SETTER FARGE PÅ HVERDAGEN!

**Alt innen
elektrisk installasjon**

Industri, landbruk og boliger

Aut. installatør
 FRED M. OLAFSEN

Raveien 342 - 3220 SANDEFJORD

Tef. 33 45 00 20--- mob. 970 94 210

VÅR ANNONSESIDE SKAL GI INNTEKTER

til logens sosiale arbeide

Vi takker annonsørene for velvillig bistand og Konica, Minolta Norge as for kopiering.